

Jednota v Kristu

4/2018

PRŮVODCE STUDIEM BIBLE

Obsah

1. Stvoření a pád
2. Příčiny nejednoty
3. „Aby všichni byli jedno“
4. Klíč k jednotě
5. Prožívání jednoty v rané církvi
6. Obrazy jednoty
7. Když přijdou konflikty
8. Jednota ve víře
9. Nejpřesvědčivější důkaz
10. Jednota a náprava vztahů
11. Jednota v uctívání
12. Církevní organizace a jednota
13. Konečná obnova jednoty

Za materiály ke studiu sobotní školy je zodpovědné oddělení sobotní školy při Generální konferenci Církve adventistů sedmého dne a oddělení sobotní školy při Česko-Slovenské unii. Text materiálů byl při překladu upraven podle pravidel dohodnutých s oddělením sobotní školy při Generální konferenci.

Jednota v Kristu

Průvodce studiem Bible

Autor: Denis Fortin

4. čtvrtletí 2018

Šéfredaktor: Clifford R. Goldstein

Foto: iStock

Grafická úprava a sazba

Vydala Církev adventistů sedmého dne

Vytiskla tiskárna ARTRON, s.r.o., Boskovice

Vydání první, Praha 2018

ISBN 978-80-88026-22-8

ISSN 0409-3208

Úvod

Naše jednota v Kristu

Církev je na zemi Boží rodinou, která spolu slouží, studuje a uctívá Boha. Církev se dívá na Ježíše jako na svého Vykupitele a je povolána nést dobrou zprávu o spasení všem lidem na zemi. Ve věroučných bodech Církve adventistů sedmého dne se mj. říká: „Církev je společenství věřících, kteří vyznávají Ježíše jako Pána a Spasitele. V návaznosti na starozákonní Boží lid jsme povoláni ze světa k společné bohoslužbě, k vzájemnému společenství, k vzdělávání se v Božím slově, k slavení Večeře Páně, k službě lidstvu a k světoširému zvěstování evangelia ...“ (12. věroučný bod – Církev, <http://www.casd.cz/informace-o-cirkvi/veroucne-vyroky>)

Co je ale církev? Jaké je její poslání? Kdo patří k církvi? Odpověď na tyto otázky závisí částečně na tom, jak si definujeme pojem církev.

Církev je zcela určitě místní společenství věřících v Ježíše Krista, kteří následují Pána a kteří se shromažďují, aby ho společně uctivali a sloužili mu. Mohou se setkávat v domácnostech nebo ve větších shromážděních. Někteří si pod pojmem církev představují církevní instituci s jejím názvem, představiteli, věroukou a strukturou. To však určitě není nejlepší definice církve.

V Novém zákoně se o církvi mluví jako o skupině věřících v konkrétní zeměpisné oblasti. Když tedy Pavel oslovuje církev v Galacii, má na mysli mnoho místních sborů ve městech a vesnicích v dané oblasti (Ga 1,2; 1Pt 1,1). Pod pojmem církev si někdy představujeme i skupinu lidí patřících do určité denominace.

Ani jedna z těchto definic však není úplná. Církev tvoří Boží lid na celé zemi. A přestože Kristus má své věrné následovníky v různých denominacích (a mnozí z nich se v době závěrečné krize přidají k Božímu lidu [Z] 18,1–4)), toto čtvrtletí se zaměříme na naši církev – Církev adventistů sedmého dne. Budeme studovat, co pro nás znamená jednota v Kristu.

Věřoučný bod číslo čtrnáct, který se nazývá Jednota Kristova těla, zní: „Církev je jedno tělo s mnoha údy, které Bůh povolává z každého národa, pokolení, jazyku a lidu. V Kristu jsme nové stvoření. Nesmí nás dělit rasové, kulturní, vzdělanostní a národnostní rozdíly nebo rozdíly mezi urozenými a nízkými, bohatými a chudými, mezi mužem a ženou. Všichni jsme si rovni v Kristu, který nás jedním Duchem spojil se sebou a jednoho s druhým; nestranně a bez výhrad si máme navzájem sloužit. Díky zjevení Ježíše Krista v Písmu máme podíl na stejné víře a naději a hlásáme všem jednotné svědectví. Tato jednota má svůj zdroj v jednotě trojjediného Boha, který nás přijal za své děti.“

Cílem našeho společného studia bude porozumět biblickému konceptu křesťanské jednoty pro naši církev, která znovu a znovu zápasí o správné prožívání jednoty v Kristu – a bude tomu tak až do konce času.

V Písmu nacházíme mnoho poučení o tom, jak můžeme prožívat Boží dar jednoty v Kristu. Budeme se snažit pochopit, jak můžeme v církvi zakoušet jednotu a vyjadřovat ji i navenek.

Denis Fortin je profesorem teologie na Teologickém semináři CASD na Andrewsově univerzitě v Berrien Springs. Během práce na semináři zastával mimo jiné funkci vedoucího programu Master of Divinity (1999–2001), proděkana (2000–2004), vedoucího oddělení teologie a křesťanské filozofie (2006) a nakonec děkana (2006–2013). V současnosti se jako profesor věnuje především dějinám teologie se zaměřením na dějiny CASD.